

Krystian Strauss

Burmistrz Bydgoszczy – Franciszek Michał Wyszpolski i jego rodzina

słowa kluczowe: Franciszek Michał Wyszpolski, burmistrz, Bydgoszcz, Księstwo Warszawskie

W latach 1807-1815 Bydgoszcz była stolicą departamentu bydgoskiego wchodzącego w skład Księstwa Warszawskiego. W tym czasie władzę w mieście sprawowało dwóch burmistrzów. Pierwszym z nich był Stanisław Bukowski. Urodził się w 1779 r. w Bydgoszczy jako syn senatora miejskiego, Ignacego. Bukowski początkowo tytułowany prezydentem, a następnie burmistrzem, pełnił swój urząd w latach 1807-1812¹. Po jego śmierci wspomnianą funkcję przejął Franciszek Michał Wyszpolski, były oficer, a także burmistrz Brześcia Kujawskiego². Celem powyższego artykułu jest uzupełnienie stanu wiedzy na temat jego biografii, a także historii jego rodziny.

W dotychczasowej literaturze postać Franciszka Wyszpolskiego pojawiała się stosunkowo rzadko. Są to najczęściej pojedyncze wzmianki. Najwięcej informacji znajdziemy w jego biogramie zamieszczonym w *Bydgoskim słowniku biograficznym*³.

Franciszek Wyszpolski nie pochodził z Bydgoszczy. Dotychczas wskazywano, że urodził się przed 1780 r. w niezamożnej rodzinie szlacheckiej na obszarze Galicji. Przypuszczano również, że jego ojcem był jeden z Wyszpolskich, których szlachectwo zostało potwierdzone przez Sąd Ziemiński we Lwowie w 1783 r. Zgodnie z tym założeniem Franciszek miał być synem Tadeusza lub Józefa⁴. W świetle nowych źródeł informacje te można dziś zweryfikować oraz uzupełnić.

Zgodnie z odnalezionym aktem chrztu Franciszek Wyszpolski urodził się

¹ S. Błażejowski, *Bukowski Stanisław, Bydgoski słownik biograficzny* (dalej BSB), t. 2, red. J. Kutta, Bydgoszcz 1995, s. 44-45.

² S. Błażejowski, *Wyszpolski Franciszek Michał*, BSB, t. 7, Bydgoszcz 2006, s. 121.

³ Ibidem, s. 121.

⁴ Ibidem, s. 121.

14 września 1768 r. w Kozubowie w ówczesnym województwie sandomierskim. Był on synem Wawrzyńca oraz Konstancji z Garlickich. Jego ojciec pełnił wówczas funkcję administratora miejscowego majątku. Franciszek Wyszpolski został ochrzczony w kościele w Młodzawach Małych przez wikariusza, ks. Rocha Cybulskiego. Jego rodzicami chrzestnymi zostali proboszcz parafii Chroberz, ks. Piotr Wich oraz Anna Marynowska⁵.

Rodzice Franciszka pobrali się w listopadzie 1759 r. w parafii w Skalbmierzu⁶. Przyszły burmistrz Bydgoszczy był jednym z co najmniej pięciorga rodzeństwa. Oprócz niego Wyszpolscy mieli również córkę Rozalię (1761 r.) oraz synów: Mateusza (1760 r.), Józefa (1763 r.) i Wawrzyńca Antoniego (1765 r.). Cała czwórka, starsza od Franciszka, została ochrzczona we wspomnianym wcześniej Skalbmierzu⁷. W związku z tym należy domniemywać, że ojciec przyszłego burmistrza objął stanowisko w Kozubowie dopiero w drugiej połowie lat sześćdziesiątych XVIII w.

Dalsze informacje o rodzeństwie Franciszka Wyszpolskiego dotyczą jedynie jego brata Józefa. W 1793 roku pełnił on funkcję plenipotenta dzierżawcy dóbr Gołonog, Teodora Wojuckiego⁸. Jego późniejsze losy pozostają niepewne. Być może należy go utożsamiać z Józefem Wyszpolskim, notariuszem powiatowym oraz konserwatorem akt hipotecnych, który zmarł w 1816 r. w Sandomierzu⁹.

Z opisywaną rodziną należy również wiązać Antoniego Wyszpolskiego. Jest on wzmiankowany jako ekonom klucza kozubowskiego w 1775 r.¹⁰ W chwili obecnej jego dokładna filiacja pozostaje jednak nieznaną. Rodzina Franciszka Wyszpolskiego z całą pewnością mieszkała w Kozubowie jeszcze w sierpniu 1773 r. W tym bowiem czasie jego ojciec, Wawrzyniec, występuje w akcie urodzenia Benginy Marmulewicz jako jej chrzestny¹¹.

⁵ Archiwum Diecezjalne w Kielcach (dalej AD Kielce), Parafia Młodzawy. Księga Ochrzczonych. R. 1732-1784, *Akt chrztu Franciszka Michała Wyszpolskiego*, k. 173, <http://metryki.genbaza.pl/genbaza/detail,32299,89> (dostęp: 15.06.2016).

⁶ Archiwum Państwowe w Kielcach (dalej APKielce, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej w Skalbmierzu, sygn. 21/2266/0, Rejestry z lat 1745-1810, k. 124, <http://metryki.genbaza.pl/genbaza/detail,339562,132> (dostęp: 15.06.2016). W rejestrze ojciec Franciszka Michała Wyszpolskiego został zapisany jako Wawrzyniec Wierzpolski.

⁷ Ibidem, k. 35-42.

⁸ *Słownik miejscowości i elity wiejskiej zachodniej Małopolski w latach 1772-1815. Wersja 1.0.*, oprac. L. Jewuła, T. Kargol, K. Ślusarek, Kraków 2015, <http://www.gospodarka-galicji.pl/slownik-miejscowosci> (dostęp: 15.06.2016).

⁹ APKielce, Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej w Sandomierzu – Katedra, sygn. 24/165/0, Księga Aktów Zejścia Kolegiaty Sandomierskiej R. 1816, *Akt zgonu Józefa Wyszpolskiego*, k. 15, <http://metryki.genbaza.pl/genbaza/detail,15115,9> (dostęp: 15.06.2016).

¹⁰ *Słownik miejscowości i elity wiejskiej*, op. cit.

¹¹ ADKielce, Parafia Młodzawy. Księga Ochrzczonych. R. 1732-1784, *Akt chrztu Benginy*

Najprawdopodobniej w latach 90. XVIII w. Franciszek Wyszpolski poślubił pochodzącą z Warszawy Franciszkę Dąbrowską. Przyszły burmistrz Bydgoszczy miał z tego małżeństwa co najmniej kilku synów. Najstarszym z nich był przypuszczalnie Feliks. Urodził się w Warszawie, najprawdopodobniej w 1797 r.¹² Był absolwentem Korpusu Kadetów w Kaliszu¹³. W 1816 r. został awansowany do stopnia podporucznika. Służył wówczas w 8 Pułku Piechoty¹⁴. W tej samej jednostce, początkowo, znalazł się również kolejny syn Franciszka Wyszpolskiego – Seweryn¹⁵. Bratem wyżej wspomnianych był także Józef Wyszpolski, urodzony około 1804 roku w Warszawie. Od końca lat 20. XIX wieku pełnił on funkcje dziennikarza oraz archiwisty w biurze Prokuratora Królewskiego przy Trybunale Cywilnym Województwa Mazowieckiego¹⁶. Synem Franciszka mógł być również Adam Wyszpolski, który zmarł w 1831 r. w parafii w Rajgrodzie. Miał wówczas 30 lat¹⁷.

Na przełomie XVIII i XIX w. Franciszek Wyszpolski wraz z rodziną mieszkał najprawdopodobniej w Warszawie. W tym mieście urodziło się bowiem dwóch jego synów. Dla wspomnianego okresu brak jest jednak informacji dotyczących życia przyszłego burmistrza Bydgoszczy. Postać Franciszka Wyszpolskiego jest ponownie uchwytna dopiero w okresie istnienia Księstwa Warszawskiego. Do marca 1808 r. pełnił on funkcję kapitana 5 Pułku Piechoty¹⁸. W tym czasie Franciszek Wyszpolski stacjonował wraz ze swym oddziałem w Częstochowie. Fakt ten potwierdza krótka wzmianka zamieszczona w gazecie „Dziennic Doniesienia”. Zgodnie z tą informacją 29 grudnia 1807 r. Wyszpolski, już jako kapitan, przyjechał z Częstochowy do Warszawy. Podczas swojego pobytu w stolicy zatrzymał się w domu przy ulicy Szymanowskiej nr 2034 należącym do Cienżartowicza¹⁹.

Nieco ponad cztery miesiące po swoim przyjeździe do Warszawy w uznaniu za dotychczasową służbę wojskową Franciszek Wyszpolski został mianowany

Franciszki Marmulewicz, k. 209, <http://metryki.genbaza.pl/genbaza/detail,32299,107> (dostęp: 15.06.2016).

¹² J. Święcicki, *Pamiętnik ostatniego dowódcy 4 pułku piechoty liniowej*, oprac. R. Bielecki, Warszawa 1982, s. 310.

¹³ „Kurier Warszawski” 1864, nr 32, s. 199.

¹⁴ „Gazeta Warszawska” 1816, nr 42, s. 975.

¹⁵ „Gazeta Korespondenta Warszawskiego i Zagranicznego” 1820, nr 33, s. 677.

¹⁶ „Gazeta Korespondenta Warszawskiego i Zagranicznego” 1829, nr 46, s. 361.

¹⁷ Indeks osób zmarłych w parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Rajgrodzie w latach 1805-1906, http://geneteka.genealodzy.pl/index.php?rid=853&from_date=&to_date=&search_lastname=&search_lastname2=&rpp1=0&bdm=A&w=10pl&op=gt&lang=pol (dostęp: 15.06.2016).

¹⁸ S. Błażejowski, op. cit., s. 121.

¹⁹ „Dziennic Doniesienia” 1808, nr 1, s. 3.

burmistrzem Brześcia Kujawskiego²⁰. Urząd ten sprawował przez 4 lata. W tym czasie informacje na jego temat pojawiają się między innymi w kontekście wojny polsko-austriackiej z 1809 r. O udziale Franciszka Wyszpolskiego w powyższym konflikcie wspominał między innymi podprefekt brzeski Kazimierz Gliszczyński. W swoim liście z 6 maja 1809 r., skierowanym do prefekta departamentu bydgoskiego, pisał on, że ówczesny burmistrz Brześcia Kujawskiego był osobą śmiałą, zaangażowaną, zręczną oraz roztropną. Podprefekt brzeski zauważył również, że Franciszek Wyszpolski posiadał swoich szpiegów oraz urządzał ekspedycje, które docierały do polskiego garnizonu w Toruniu²¹.

W tym samym czasie burmistrz Brześcia Kujawskiego jest również wymieniany w jednym z protokołów Rady Stanu Księstwa Warszawskiego. Wspomina się o nim w nawiązaniu do sprawy dezertera z austriackiego oddziału, rotmistrza Schüllera. Zgodnie z informacją udzieloną przez gubernatora Torunia, generała Wojczyńskiego, uciekinier ten został złapany przez podprefekta kowalskiego – Tomasza Karwosieckiego. Dezertera po przesłuchaniu zdecydowano się odesłać do jego macierzystego oddziału. Ostatecznie austriacki żołnierz nie dotarł w wyznaczone miejsce. W trakcie transportu został zatrzymany przez Franciszka Wyszpolskiego. Burmistrz Brześcia Kujawskiego podjął wówczas decyzję o wysłaniu dezertera do generała Wojczyńskiego²².

Postać Franciszka Wyszpolskiego odnotowuje również w swoich wspomnieniach późniejszy pułkownik Antoni, Białkowski. Píše mianowicie, że po nieudanym austriackim oblężeniu Torunia (15-19 maja 1809 r.) oddział polski, złożony z 800 ludzi, został skierowany przez generała Wojczyńskiego do Brześcia Kujawskiego, aby zabezpieczyć pozostawione tam przez wroga magazyny. Działania te miały zostać podjęte z rozkazu generała Jana Henryka Dąbrowskiego. Żołnierze wysłani do Brześcia Kujawskiego poruszali się początkowo po prawej stronie Wisły. Przez rzekę przeprawili się w rejonie Bobrownik. Wspomniany oddział stracił przy tym kilka godzin na budowę łodzi. Zgodnie ze wspomnieniami Tomasza Białkowskiego, po przybyciu do Brześcia Kujawskiego okazało się, że domniemane magazyny nie istnieją. Spotkany wówczas przez żołnierzy Franciszek Wyszpolski miał wyjaśnić, że pismo pochodzące rzekomo od generała Jana Dąbrowskiego było w rzeczywistości austriackim podstępem, który miał zwabić mniejszy oddział polski do Brześcia Kujawskiego. Zgodnie z relacją burmistrza wrogie wojska musiały wycofać się z tego obszaru na krótko przed przybyciem

²⁰ S. Błażejowski, op. cit., s. 121.

²¹ J. Staszewski, *Wyprawa austriacka na Toruń i Pomorze 1809 r.*, „Roczniki Historyczne” 1928, r. 4, s. 72.

²² *Sesja 338 wieczorna*, [w:] *Protokoły Rady Stanu Księstwa Warszawskiego*, t. 2, cz. 2, red. B. Pawłowski, T. Mencil, Toruń 1965, s. 282.

żołnierzy Księstwa Warszawskiego²³. W dalszej części wspomnień Tomasz Białkowski opisuje również schwywanie austriackiego szpiega, który został rozpoznany między innymi przez Franciszka Wyszpolskiego²⁴.

W 1811 r. burmistrz Brześcia Kujawskiego znalazł się w gronie kandydatów na lokalnych dowódców Gwardii Narodowej (Czynnej)²⁵. Zostali oni wytypowani przez prefekta bydgoskiego Antoniego Gliszczyńskiego. Franciszek Wyszpolski objął wówczas jedną z formowanych kompanii. Obejmowała ona najprawdopodobniej obszar powiatu kowalskiego, brzeskiego, części radziejowskiego, a także części inowrocławskiego²⁶. Zgodnie z poleceniem prefekta bydgoskiego burmistrzowie powołani na stanowiska dowódcze w Gwardii mieli być zastępowani w swoich obowiązkach w mieście przez pierwszych ławników²⁷.

Dnia 6 kwietnia 1812 r. Franciszek Wyszpolski objął stanowisko burmistrza Bydgoszczy²⁸. Funkcję tę sprawował on również po wkroczeniu do miasta wojsk rosyjskich. Jako burmistrz uczestniczył między innymi w przygotowaniach do uroczystej mszy żałobnej w intencji księcia Józefa Poniatowskiego²⁹.

Franciszek Wyszpolski sprawował swoją funkcję do 10 września 1814 r. Został wówczas aresztowany przez władze pruskie. Oskarżono go o niewystarczająco szybkie kierowanie pomocy do szpitali wojskowych. Miał również odpowiadać za braki finansowe istniejące w miejskiej kasie. Ostatecznie 12 października 1816 r. Sąd Policji Poprawczej Obwodu Bydgoskiego uwolnił Franciszka Wyszpolskiego od stawianych mu zarzutów, a także postanowił przywrócić go na wcześniej zajmowane stanowisko. Były burmistrz nie objął jednak urzędu ze względu na słabą znajomość niemieckiego. Pozostał w Bydgoszczy do 1819 r. W tym czasie usiłował uzyskać rekompensatę za swoją dotychczasową służbę państwową³⁰.

Najprawdopodobniej w latach 20. XIX w. Franciszek Wyszpolski przeniósł się na stałe do Warszawy. Były burmistrz został wspomniany jako mieszkaniec

²³ A. Białkowski, *Pamiętniki starego żołnierza*, wyd. W. Tokarz, Kraków 1903, s. 110-111.

²⁴ Ibidem, s. 112.

²⁵ J. Staszewski, *Z dziejów pomorskiej gwardii narodowej*, „Mestwin. Dodatek Naukowo-Literacki Słowa Pomorskiego” 1931, nr 4, s. 7.

²⁶ Vester, *Formowanie gwardii czynnej na Kujawach w okresie Księstwa Warszawskiego*, „Piast. Dodatek niedzielny oświatowo-społeczny Dziennika Kujawskiego” 1932, nr 27, s. 5.

²⁷ J. Staszewski, *Z dziejów pomorskiej gwardii narodowej*, „Mestwin. Dodatek Naukowo-Literacki Słowa Pomorskiego” 1931, nr 5, s. 7.

²⁸ S. Błażejewski, op. cit., s. 121.

²⁹ J. Staszewski, *Obrazki z dziejów Bydgoszczy w czasach Księstwa Warszawskiego*, „Przegląd Bydgoski” 1934, r. 2, z. 3-4, s. 11-12. W artykule autor błędnie wskazuje, że burmistrzem był w tym czasie Ignacy Bukowski.

³⁰ S. Błażejewski, op. cit., s. 121.

tego miasta przy okazji sprawy dotyczącej jego bratanka – Władysława Wyszpolskiego. Był to najprawdopodobniej syn wspomnianego wcześniej Józefa, brata Franciszka. Informacje na jego temat pochodzą z dwóch komunikatów zamieszczonych na łamach „Powszechnego Dziennika Krajowego”. Są to obwieszczenia zawierające wyroki sądowe z lat 1829-1830. W pierwszym z nich Trybunał Cywilny Województwa Sandomierskiego zarządził poszukiwania zaginionego Władysława Wyszpolskiego. Zgodnie z tym komunikatem bratanek Franciszka w 1810 r. zaciągnął się do wojsk Księstwa Warszawskiego, po czym zaginął bez wieści. Wspomniana sprawa była rozpatrywana z powództwa Józefa Wyszpolskiego, brata Władysława³¹. Ostateczna decyzja dotycząca zaginionego zapadła 26 grudnia 1830 r. Występujący wówczas jako powód Franciszek Wyszpolski wnosił o uznanie swojego bratanka za „znikłego”. Po rozpatrzeniu sprawy Trybunał Cywilny Województwa Sandomierskiego przychylił się do jego stanowiska³².

Trudno określić, w jaki sposób Franciszek Wyszpolski ustosunkował się do wybuchu powstania listopadowego. Niemniej wiadomym jest, że w walkach uczestniczyli wówczas jego dwaj synowie. Pierwszy z nich, Feliks, był początkowo porucznikiem w 8 Pułku Piechoty Liniowej. W lutym 1831 r. awansowano go do stopnia kapitana³³. Pół roku później uzyskał promocję na majora wraz z przeniesieniem do 10 Pułku Piechoty³⁴.

W powstaniu walczył również porucznik Seweryn Wyszpolski. Uczestniczył on w nocy listopadowej. W trakcie trwania walk służył w 4 Pułku Piechoty Liniowej. Jako oficera tej jednostki, podobnie jak brata, awansowano go w lutym 1836 roku na stopień kapitana³⁵. Seweryn Wyszpolski zginął 26 maja pod Ostrołęką³⁶.

Otwartą kwestią pozostaje również udział w powstaniu Adama Wyszpolskiego, który mógł być synem Franciszka. Zgodnie z informacją zamieszczoną w jednym z numerów „Gazety Warszawskiej” za postawę podczas bitwy pod Rajgrodem złotym krzyżem Orderu *Virtuti Militari* został odznaczony podporucznik Wyszpolski z 19 Pułku Piechoty Linowej. Z dużą dozą prawdopodobieństwa należy przypuszczać, że jest to właśnie wspomniany wcześniej Adam Wyszpolski. Przedstawiając jego udział w bitwie pod Rajgrodem, pisano: *będąc już wprzód raz rannym, zaledwie opatrzony, szedł powtórnie do boju, gdy drugim strzałem karabinowym przeszyty został*³⁷.

³¹ „Dziennik Powszechny Krajowy” 1829, nr 302, s. 1383.

³² „Dziennik Powszechny Krajowy” 1831, nr 33, s. 129.

³³ „Gazeta Warszawska” 1831, nr 48, s. 398.

³⁴ „Dodatek do Gazety Warszawskiej” 1831, nr 218, s. 1792.

³⁵ „Gazeta Warszawska” 1831, nr 48, s. 398.

³⁶ „Gazeta Polska” 1831, nr 164, s. 3.

³⁷ „Gazeta Warszawska” 1831, nr 192, s. 1572.

Zgodnie z powyższymi informacjami Franciszek Wyszpolski mógł stracić w powstaniu listopadowym dwóch synów. Po zakończeniu walk mieszkał w Warszawie przy ulicy Zakroczymskiej nr 1858. Wskazuje na to obwieszczenie zamieszczone w „Gazecie Rządowej” z października 1843 r. Komunikat ten odnosi się między innymi do sprawy spadkowej, która miała miejsce w 1834 r. przed Trybunałem Cywilnym Województwa Mazowieckiego. Wspomniana sprawa dotyczyła zabudowań znajdujących się w Warszawie przy ulicy Zakroczymskiej nr 1847. Toczyła się ona z powództwa Teresy Topińskiej oraz kasjera Teatrów Feliksa Poziomkiewicza. Franciszek Wyszpolski występował w niej jako jeden z pozwanych oraz główny opiekun nieletnich: Aleksandra, Konstantego oraz Mikolaja Szyperskich. Zgodnie z postanowieniem sądu zabudowania znajdujące się przy ulicy Zakroczymskiej składające się „z domu frontowego, dwóch oficyn w podwórzu i spichlerza z drzewa postawionych” zostały podzielone i wystawione na sprzedaż. Ostatecznie nieruchomość ta została zakupiona przez Teresę Topińską (3/4) oraz Feliksa Poziomkiewicza (1/4). Doszło do tego 10 grudnia 1834 r.³⁸

W maju 1837 r. syn byłego burmistrza Bydgoszczy, Józef, wziął ślub z Teresą Topińską. Oboje nowożeńcy mieli wówczas po około 34 lata³⁹. Niedługo potem, 24 lipca 1837 roku, Franciszek Wyszpolski zmarł w Szpitalu Świętego Ducha w Warszawie. W akcie zgonu wskazano, że w momencie śmierci mieszkał w budynku tej instytucji przy ulicy Przyrynek nr 1896. Były burmistrz Bydgoszczy pozostawił w żałobie żonę, a także dwóch żyjących synów: Feliksa oraz Józefa⁴⁰. Franciszka Wyszpolska przeżyła swego męża zaledwie o kilka tygodni. Zmarła 4 września 1837 r. w Warszawie⁴¹.

³⁸ „Gazeta Rządowa Królestwa Polskiego” 1843, nr 240, s. 2652.

³⁹ Archiwum Państwowe w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Nawiedzenia NMP w Warszawie, Akta urodzeń, małżeństw i zgonów. 1813, sygn. 72/160/0/-/13, *Akt ślubu Józefa Wyszpolskiego i Teresy Topińskiej*, k. 647, <http://szukajwarchiwach.pl/72/160/0/-/13/skan/full/6z3-OE0HwWeMpXXW4viFFA> (dostęp: 15.06.2016).

⁴⁰ Ibidem, *Akt zgonu Franciszka Wyszpolskiego*, k. 1083, <http://szukajwarchiwach.pl/72/160/0/-/13/skan/full/31UjZMcA5mzDUPRvIFPxgg> (dostęp: 15.06.2016).

⁴¹ Ibidem, *Akt zgonu Franciszki Wyszpolskiej*, k. 1161, http://szukajwarchiwach.pl/72/160/0/-/13/skan/full/_FOJb--tai9IFbZ1gVHHZA (dostęp: 15.06.2016).

Mayor of Bydgoszcz – Franciszek Michał Wyszpolski and his family

keywords: Franciszek Michał Wyszpolski, mayor, Bydgoszcz, Duchy of Warsaw

Summary

Franciszek Michał Wyszpolski was born on September 14, 1768 in Kozubów, Sandomierz Province. He was the son of Wawrzyniec, administrator of the local estate and Konstancja nee Garlicki. Most likely, during the 1790s, he married Franciszka Dąbrowska from Warsaw. In March 1808, Franciszek Wyszpolski served as captain in the 5th Infantry Regiment of the Duchy of Warsaw. After leaving the army, he worked for four years as mayor of Brześć Kujawski. In April 1812, he started to serve as mayor of Bydgoszcz. In September 1814, he was arrested for too slow assistance provided to military hospitals. In that time, Franciszek Wyszpolski was responsible for financial shortages in the city budget. In October 1816, he was acquitted. Most likely during the 1810s, he moved to Warsaw, where he lived on Zakroczymska Street. He died on July 24, 1837 in the Warsaw Hospital of the Holy Spirit.

Bürgermeister aus Bydgoszcz – Franciszek Michał Wyszpolski und seine Familie

Schlüsselwörter: Franciszek Michał Wyszpolski, Bürgermeister, Bydgoszcz, Herzogtum Warschau

Zusammenfassung

Franciszek Michał Wyszpolski wurde am 14. September 1768 in Kozubów in der Woiwodschaft Sandomierz geboren. Er war Sohn des Verwalters der dortigen Güter – Wawrzyniec und Konstancja geborene Garlicki. Höchstwahrscheinlich in den 90er Jahren heiratete er Franciszka Dąbrowska aus Warszawa. Bis März 1808 tat Franciszek Wyszpolski als Hauptmann in dem 5. Infanterieregiment des Herzogtums Warschau Dienst. Nachdem er die Armee verlassen hatte, war er in der Zeit von vier Jahren Bürgermeister von Brześć Kujawski. Im April 1812 trat er die analoge Stelle in Bydgoszcz an. Im September 1814 wurde er unter dem Verdacht der nicht ausreichend schnellen Hilfeleistung den Lazaretten verhaftet. Franciszek Wyszpolski war damals außerdem für finanzielle Defizite in der Stadtkasse verantwortlich. Im Oktober 1816 wurde er von den gegen ihn erhobenen Vorwürfen befreit. Höchstwahrscheinlich zog er in den 10er Jahren des 19. Jh. nach Warszawa um. Er wohnte dort in der Zakroczymska-Str. Er ist am 24. Juli 1837 in dem Hl.-Geist-Krankenhaus in Warszawa gestorben.